

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลกระทบของภัยธรรมชาติต่อความเป็นอยู่ดี

ความผาสุกและทุนทางสังคม ในสอง

พื้นที่เสียหายจากพายุไต้ฝุ่นในประเทศพม่า

ผู้เขียน

นางสาวนุ วาห์ วิน

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ศ.ดร.ปีเตอร์ คาลกินส์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

อ.ดร.แดนเนียล ซอลค์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

เนื่องจากการขาดแคลนข้อมูลก่อนและหลังเกิดเหตุภัยพิบัติในชุมชนเดียวกัน การศึกษานี้จึงพิจารณาเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษาสองแห่งซึ่งได้รับผลกระทบจากพายุไซโคลนนาร์กีส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปผลกระทบของพายุไซโคลนนาร์กีสที่มีต่อสวัสดิภาพทางด้านกายภาพ รายได้ การจัดสรรรายได้ ความสุข และทุนทางสังคม ข้อมูลโดยรวมและลักษณะของครอบครัวเกษตรกรรมขนาดเล็กจำนวนสามร้อยสองหลังคาเรือนซึ่งได้รับการรวบรวมหลังเกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติดังกล่าวยี่สิบเจ็ดเดือน ถูกนำมาเปรียบเทียบกับเส้นความยากจน (poverty line) ที่ได้จากการคำนวณมูลค่าความต้องการพื้นฐานขั้นต่ำของคนในการดำรงชีวิต (Cost of Basic Needs Method) ดัชนีจีนิ (Gini) ของความเหลื่อมล้ำสัมพัทธ์ (relative inequality) รวมทั้งสถานะความยากจน ระดับความยากจนที่ต้องได้รับความช่วยเหลือ ความรุนแรงของความยากจน และความต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนสำหรับความยากจนด้านอาหารในพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่ง ถูกนำมาใช้เป็นเกณฑ์วัดขอบเขตและการกระจายตัวของความยากจน สถิติทดสอบที (T-test) เมตริกซ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (correlation matrix) และการถดถอย (regression) ถูกใช้ในการทดสอบหาความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบค่อนข้างน้อยและพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง

ผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 14 ยืนยันว่าระดับรายได้สุทธิของการเกษตรและรายได้ของบุคคลในประเภทงานดังกล่าวในปัจจุบันไม่เพียงพอสำหรับการจัดหาอาหารในปริมาณที่เหมาะสมกับกลุ่มเกษตรกรขนาดย่อมในบริเวณดินดอนสามเหลี่ยมแม่น้ำอิรวดี (Irrawaddy Delta) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ความยากจนเชิงสัมพัทธ์ (relative poverty) สูงกว่าในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากพายุน้ำกริสรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับค่าที่ได้จากการเกณฑ์วัดอื่นๆ ทั้งหมด (สถานะความยากจน ระดับความยากจนที่ต้องได้รับความช่วยเหลือ ความรุนแรงของความยากจน และความต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน) ของความยากจนเชิงสัมบูรณ์ (absolute poverty) ความรุนแรงของความยากจนด้านอาหารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตามขนาดครัวเรือน จำนวนปัญหาทั้งหมดในการทำเกษตรกรรม อัตราส่วนการเป็นภาระ อายุของหัวหน้าครอบครัว และความรุนแรงของความเสียหายที่เกิดจากพายุน้ำกริสรุนแรง ขณะที่ความรุนแรงของความยากจนด้านอาหารลดลงตามขนาดพื้นที่ทำการเกษตรซึ่งมีหน่วยเป็นเอเคอร์ จำนวนงานทั้งหมดในครัวเรือน การศึกษาสูงสุดของสมาชิกแต่ละคนในครอบครัว และความถี่ของมื้ออาหาร ปัจจัยเหล่านี้ไม่ใช่ปัจจัยตรงข้ามพื้นฐานที่ก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของรายได้

อย่างไรก็ตาม สำหรับสวัสดิภาพซึ่งเป็นนามธรรม พบว่าความสุขของพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงไม่ได้แตกต่างจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบเพียงผิวเผินอย่างมีนัยสำคัญใดๆ นอกจากนี้ยังไม่มีแนวโน้มว่าความชัดเจน ความรุนแรง หรือภาวะฉุกเฉิน ของความทุกข์จะสูงกว่าในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบมากกว่าอีกด้วย สำหรับพื้นที่ทั้งสอง ความสุขทางจิตวิญญาณมีความสำคัญมากกว่าความสุขทางอารมณ์สองเท่า และความสุขทางกายภาพมีความสำคัญคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับหนึ่งในสามของความสุขทางจิตวิญญาณ

จะต้องมีการส่งเสริมและให้กับส่วนท้องถิ่นและรัฐบาลแห่งชาติ องค์กรเอ็นจีโอ (NGOs) และชุมชนที่ได้รับผลกระทบว่าจะสามารถลดปัญหาความยากจนสัมบูรณ์อย่างไร และจะคาดการณ์ เตรียมการป้องกัน และลดผลกระทบที่เกิดจากภัยธรรมชาติทางด้านเศรษฐกิจและจิตใจอย่างไร เนื่องจากพื้นที่ศึกษาทั้งสองมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดและปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อหัว (income per capita) ไม่ใช่ปัจจัยตรงข้ามพื้นฐานซึ่งเป็นสาเหตุของความยากจนด้านอาหาร ข้อเสนอในเชิงนโยบายจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายอย่างรอบคอบทั้งทางภูมิศาสตร์และในมิติของสวัสดิภาพ ภาครัฐและองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐควรจะต้องให้มีการปล่อยกู้สินเชื่อกใหม่เพื่อช่วยเหลือครัวเรือนที่มีสตรีเป็นผู้นำครอบครัว เจ้าหน้าที่พัฒนาเศรษฐกิจทั้งในระดับรัฐและท้องถิ่นควรจะต้องพยายามมุ่งเน้นการพัฒนาการสนับสนุนให้มีการศึกษา การเห็นยวรั้งและดึงดูดประชากรที่มีการศึกษาให้อาศัยอยู่ในพื้นที่ ทูทางสังคมที่ได้จะเป็นมาตรวัดที่ดีที่สุดสำหรับการเยียวยา

ผู้ประสพภัยอย่างต่อเนื่อง และเป็นการเสริมสร้างความสามารถในการฟื้นฟูสภาพให้กลับคืนเป็นปกติทั้งในระดับบุคคลและสังคม กรณีที่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นอีกในอนาคต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title

Impacts of a Natural Disaster on Well-being,
Happiness and Social Capital in Two Nargis-
affected Areas in Myanmar

Author

Ms. Ngu Wah Win

Degree

Master of Economics

Thesis Advisory Committee

Prof.Dr. Peter Calkins

Advisor

Lect.Dr. Daniel Schoch

Co-advisor

ABSTRACT

In the absence of before-and-after data on the same community, the goal of this study is to infer, through contemporaneous comparisons of two study areas different level of affected by cyclone Nargis, the impacts of the cyclone on physical well-being, income, income distribution, happiness and social capital. Profiles and characteristics of 302 small farm households using data collected 27 months after the catastrophe were compared against an exact poverty line developed through the Cost of Basic Needs Method. The Gini measure of relative inequality, as well as the incidence, depth, intensity and urgency of food poverty in the two study areas, was used to measure the extent and distribution of poverty. T-tests, correlation matrices, and regressions were used test for the significance of differences between the slightly- and heavily-affected areas.

The results of the testing of 14 hypotheses confirmed that current levels of net farm income and self-produced income in kind are inadequate to supply adequate nutrition to the majority of small scale farmers in the heavily affected areas of the Irrawaddy Delta. Relative poverty is significantly higher in the heavily Nargis affected area; as are all measures (incidence, depth, severity and urgency) of absolute poverty. The intensity of food poverty significantly increases with household size, total number of problems in farming, dependency ratio, age of household head, and the intensity of Nargis damage; and decreases with acres of farmland, total number of jobs in the

household, level of education of any household member, and the frequency of meals. These factors are not the simple opposite of the factors that increase income.

In terms of intangible well being, however, it was found that the happiness of the heavily affected area is not significantly different from the mildly-affected area, suggesting that the human beings rebound rapidly from disasters. Nor is there a greater tendency for the depth, intensity or urgency of unhappiness to be higher in the more heavily-affected area. For both areas, spiritual happiness is more than twice as important as emotional happiness, and physical happiness is less than one-third as important as spiritual happiness.

Recommendations must be made to local and national governments, to NGOs, and to the affected communities themselves as to how to reduce absolute poverty; and to anticipate, protect against, and reduce the economic and mental impacts of natural disasters. Since the two study areas differ substantially, and the determinants of income per capita are not the simple opposites of the determinants of the intensity of food poverty, policy implications must be carefully targeted both geographically and in terms of the dimension of well-being. The government and non-governmental organization should put into place new financial assistance to help female-headed households. State and local economic development officials should focus their efforts on encouraging education and retaining and attracting better educated residents. The resulting social capital will be the best gauge of the continued rehabilitation of the victims and the creation of individual and social resilience in case of any such event in the future.